

Λκ 21,1-4

Τό δίλεπτο τῆς χήρας

Θά ἔχετε δεῖ, παιδιά, μπαίνοντας στόν ναό κοντά στό παγκάρι, ὅπου ἀφήνουμε χρήματα γιά ν' ἀνάψουμε τό κερὶ μας, ἓνα ἄλλο κουτί -«κυτίο» ὀνομάζεται- εἰδικά φτιαγμένο γιά νά ρίχνουν ὅσοι θέλουν καί σ' αὐτό χρήματα. Εἶναι τό **«κυτίο τῆς φιλανθρωπίας»**. Τά χρήματά του διατίθενται γιά τίς ἀνάγκες τῶν φτωχῶν· γιά κείνους πού στεροῦνται ἢ ἔχουν κάποια ἰδιαίτερη ἀνάγκη.

Κάτι ἀνάλογο εἶχαν καί οἱ Ἰουδαῖοι στά χρόνια τοῦ Χριστοῦ στόν ᾠο τοῦ Ναοῦ τους. **«Γαζοφυλάκιον»**, τό ὀνόμαζαν. «Γάζα» σημαίνει «θησαυρός». Δεκατρία γαζοφυλάκια, δηλαδή θησαυροφυλάκια, ὑπῆρχαν στόν αὐλόγυρο τοῦ Ναοῦ. Τά ὀνόμαζαν καί **«σάλπιγγες»**, γιατί τό ἀνοιγμα ὅπου ἔριχναν τά χρήματα εἶχε σχῆμα σάλπιγγας. Ἐκεῖ μπορούσαν οἱ Ἰουδαῖοι νά καταθέτουν τά **«δῶρα»** τους, δηλαδή τό χρηματικό πόσο πού ἠθελαν νά προσφέρουν γιά κείνους πού εἶχαν ἀνάγκη.

Ἐκείνη τῆ μέρα ὁμως πλησίασε στό γαζοφυλάκιο μιά γυναίκα πού εἶχε ἡ ἴδια ἀνάγκη· μιά φτωχή χήρα. Μήπως πλησίασε γιά νά ζητήσει χρήματα; Ὁχι! Τό βλέμμα τοῦ Χριστοῦ μας τήν ἀγκαλιάζει μέ ἰδιαίτερη στοργή. «Ἀλήθεια σᾶς λέω», πληροφορεῖ τούς γύρω

του, «αυτή ή φτωχή χήρα έριξε τό μεγαλύτερο ποσό άπ' όλους». Άποροϋν όσοι άκοϋν τά λόγια αυτά. Κοιποϋν μέ έκπληξη τή φτωχή χήρα. Τόσοι πλούσιοι εκείνη τήν ώρα πρόσφεραν τά δώρα τους. Αυτή πόσα χρήματα νά έριζε, για νά ξεπερνά τίς άλλες προσφορές!

Πόσο ήταν άραγε τό ποσό πού πρόσφερε ή φτωχή χήρα; **Δύο λεπτά!** Σήμερα θά λέγαμε περίπου ένα ευρώ! Καταλαβαίνετε πώς τό ποσό ήταν ελάχιστο. Έκανε λάθος, λοιπόν, ό Χριστός; Γιατί είπε ότι ή φτωχή χήρα έριξε τό μεγαλύτερο ποσό άπ' όλους τούς πλουσίους πού ήταν εκεί;

Άπό μακριά, είναι αλήθεια, δέν μπορούσε κανείς νά διακρίνει τί ρίχνει ό καθένας στό γαζοφυλάκιο. Άλλά ό Χριστός δέν κάνει λάθος. Είναι παντογνώστης, όλα τά γνωρίζει· άπό τό δικό Του βλέμμα τίποτε δέν ξεφεύγει. Είδε καί τά δύο λεπτά πού έριξε ή χήρα στό γαζοφυλάκιο, είδε όμως καί τήν καρδιά της. **Ήταν τόσο πλούσια μέσ στην καρδιά της ή άγάπη!** Ξεπερνούσε τήν άγάπη όλων τών άλλων.

Έξηγεϊ, λοιπόν, ό Χριστός: «Όλοι οί άλλοι άπό τό περίσσευμά τους έριξαν στά δώρα του Θεοϋ, ένω αυτή άπό τό ύστέρημά της, όλο τό βίός της έριξε!».

Ή άρετή τής έλεημοσύνης

Δέν έχει σημασία, παιδιά, αν ή προσφορά είναι μεγάλη ή μικρή. Άξία έχει ή διάθεση μέ τήν όποία γίνεται ή όποια προσφορά· όχι τί δίνει κανείς αλλά πώς τό δίνει. Τή διάθεση τής καρδιάς, **τήν άγάπη μετρά ό Θεός.** Γι' αυτό στά μάτια του Χριστου μας ή προσφορά τής χήρας ήταν ή πλουσιότερη. Ήξερε ότι όλοι οί άλλοι έριξαν άπό τό περίσσευμά τους. Φρόντισαν πρώτα για τίς δικές τους ανάγκες κι έπειτα, χωρίς τίποτε νά στερηθοϋν, άπ' όσα τούς περίσσευαν έδωσαν κι ένα ποσό στό γαζοφυλάκιο του Ναοϋ. Δέν τούς στοίχισε κατί αυτή ή προσφορά. Άντίθετα, ή χήρα έκανε **μεγάλη θυσία** για νά δώσει

τό δίλεπτο στό γαζοφυλάκιο. "Ό,τι εἶχε γιά τίς δικές της ἀνάγκες τό ἔδωσε. Κάποιος ἄλλος, σκέφτηκε, θά ἔχει μεγαλύτερη ἀνάγκη· ἴσως πρέπει νά θρέψει παιδιά, νά περιποιηθεῖ ἀρρώστους.

Ἐπομένως, ἀφοῦ ὁ Κύριός μας ζυγίζει τήν ἀγάπη καί ὄχι τήν περιουσία, **ὄλοι, ἀκόμη κι οἱ πιά φτωχοί, μποροῦμε νά κάνουμε ἐλεημοσύνη!** Κι ἀρέσουν πολύ στόν Θεό οἱ πράξεις τῆς ἐλεημοσύνης. Εὐλογοῖ πάντοτε τούς ἐλεήμονες ἀνθρώπους. «**Ὁ ἐλεῶν πτωχῶ δανείζει Θεῶ**», διαβάζουμε στήν Ἁγία Γραφή (Πρμ 19,17). Δηλαδή, ὅποιος κάνει ἐλεημοσύνη στόν φτωχό, αὐτός εἶναι σάν νά κάνει ἕνα δάνειο στόν Θεό! Κι ἐπιστρέφει ὁ Θεός τό δάνειο μέ πλούσιους τόκους, μέ περίσσια τήν εὐλογία Του!

Σήμερα, **Κυριακή τῆς Κρίσεως**, προσέξατε, παιδιά, τί ἀκούσαμε στό Εὐαγγέλιο; **"Όποιος κάνει ἕνα καλό στόν συνάνθρωπό του τό κάνει στόν ἴδιο τόν Χριστό!**

Κατά τή **Δευτέρα Παρουσία**, μᾶς εἶπε ὁ Χριστός, ὅταν ἔρθει πάλι στή γῆ μας μαζί μέ ὄλους τούς ἀγγέλους Του, θά καθίσει στόν θρόνο τῆς δόξας Του καί μπροστά Του θά συγκεντρωθοῦν ὄλοι οἱ ἄνθρωποι. Τότε, ὅπως ὁ βοσκός χωρίζει τά πρόβατα ἀπό τά κατσίκια, ἔτσι καί ὁ βασιλιάς Χριστός θά χωρίσει τούς ἀνθρώπους τούς δικούς Του ἀπ' ὄλους τούς ἄλλους καί θά τούς πεῖ:

- Ἐλάτε κοντά μου, γιατί κληρονομήσατε τή βασιλεία μου, πού προαιώνια εἰσέτασα γιά σᾶς. Πείνασα καί μοῦ δώσατε νά φάω. Δίψασα καί μέ ξεδιψάσατε. Ξένος ἦμουν καί μέ φιλοξενήσατε. Δέν εἶχα ροῦχα καί μέ ντύσατε. Ἀρρώστησα καί μέ ἐπισκεφτήκατε. Στή φυλακή ἦμουν καί ἤρθατε νά μέ δεῖτε.

- Μά, Κύριε, θά τοῦ ποῦν ἐκεῖνοι μέ ἀπορία, πότε Σέ εἶδαμε πεινασμένο καί Σέ θρέψαμε ἢ διψασμένο καί Σέ ξεδιψάσαμε; Πότε Σέ εἶδαμε ξένο καί Σέ φιλοξενήσαμε ἢ δίχως ροῦχα καί Σέ ντύσαμε; Πότε Σέ εἶδαμε ἀρρωστο ἢ στή φυλακή καί Σ' ἐπισκεφτήκαμε;

- Ἀλήθεια, ἀλήθεια σᾶς λέω, θά τούς ἀπαντήσῃ ὁ Χριστός, ὅ,τι κάνατε στούς συναθρώπους σας, πού εἶναι ἀδελφοί μου, τό κάνατε

σ' Ἐμένα.

Τό σκεφτήκατε ποτέ, παιδιά; Ὅ,τι δίνουμε σ' ἕναν **συμμαθητή** μας πού ἴσως δέν ἔχει στό διάλειμμα φαγητό νά φάει, σ' ἕναν **γείτονα** πού ἴσως δέν τοῦ φτάνουν τά λεφτά ν' ἀγοράσει καινούργια ρούχα στά παιδιά του· ὅποια ἐπίσκεψη κάνουμε σ' ἕναν **ἄρρωστο** ἢ σ' ἕνα **πρόσωπο πού μένει μόνο του** στό σπίτι του, ὅλα αὐτά εἶναι δικές μας **μικρές προσφορές στόν ἴδιο τόν Χριστό!**

Ἰδιαίτερα **κατά τήν περίοδο τῆς Μεγάλης Σαρακοστής**, πού περιμένουμε σέ λίγες μέρες νά ξεκινήσει, οἱ πιστοί χριστιανοί παίρνουν ἕνα σύνθημα, μιά ὁμορφη ἀπόφαση: **«Νά νηστεύουμε γιά νά κάνουμε ἔλεημοσύνη»**. Φροντίζουν νά κάνουν οἰκονομία τρώγοντας ἀπλά νησιίσιμα φαγητά, ὥστε νά μένει στήν ἄκρη ἕνα ποσό καί νά τό προσφέρουν σέ κείνους πού ἔχουν ἀνάγκη. Ἡ νηστεία καί ἡ ἔλεημοσύνη γίνονται ἔτσι **δύο φτερά, πού ἀνεβάζουν τήν ψυχή πολύ ψηλά**, κοντά στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ!

Ἀπό τώρα, παιδιά, πού εἶστε ἀκόμη μικρά, μπορεῖτε ν' ἀποκτήσετε καί νά γυμνάζετε τά δυό αὐτά φτερά, ὥστε σ' ὅλη σας τή ζωή καί αἰώνια νά ζεῖτε τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ!

**Τό μικρό καλό πού κάνω
σέ κάθε συνάνθρωπό μου
εἶναι σάν νά τό προσφέρω
γιά τόν ἴδιο τόν Χριστό μου!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Ἐγχρωμες εἰκόνες.
2. Παιχνίδια - Κατασκευή.
3. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.